

Minister Sprawiedliwości

DBI-III.311.96.2025

Warszawa, 30 czerwca 2025 r.

Pani / Pan
Prezes Sądu Apelacyjnego
(wszyscy)

Pani / Pan
Dyrektor Sądu Apelacyjnego
(wszyscy)

Szanowni Państwo,

w związku ze zgłaszanymi przez sądy powszechne wątpliwościami dotyczącymi naliczania wysokości odpisu na Zakładowy Fundusz Świadczeń Socjalnych w odniesieniu do sędziów w stanie spoczynku oraz osób uposażonych wymienionych w art. 102 § 1 ustawy z 27 lipca 2001 r. - Prawo o ustroju sądów powszechnych (Dz.U. z 2024 r. poz. 334 ze zm.), dalej „u.s.p.”, po zasięgnięciu opinii Departamentu Prawa Karnego, jak również Departamentu Kadr i Organizacji Sądów Powszechnych i Wojskowych, uprzejmie przedstawiam, co następuje.

Zgodnie z art. 5 ust. 5 ustawy z dnia 4 marca 1994 r. o zakładowym funduszu świadczeń socjalnych (Dz.U. z 2024 r. poz. 288), zakładowy fundusz świadczeń socjalnych, dalej: „Fundusz” lub „ZFŚS”, tworzy się z corocznego odpisu podstawowego, naliczanego w stosunku do przeciętnej liczby zatrudnionych (ust. 1). Wysokość przedmiotowego odpisu podstawowego wynosi, co do zasady, na jednego zatrudnionego 37,5% przeciętnego wynagrodzenia miesięcznego w gospodarce narodowej w roku poprzednim lub w drugim półroczu roku poprzedniego, jeżeli przeciętne wynagrodzenie z tego okresu stanowiło kwotę wyższą (ust. 2). Z kolei pracodawcy sprawujący opiekę socjalną nad emerytami i rencistami, w tym także ze zlikwidowanych zakładów pracy, mogą zwiększyć Fundusz o 6,25% przeciętnego wynagrodzenia miesięcznego, o którym mowa w art. 5 ust. 2 ustawy o ZFŚS, na każdego emeryta i rencistę uprawnionego do tej opieki (ust. 5).

Zgodnie z art. 3 ust. 2 ww. ustawy pracodawcy prowadzący działalność w formie jednostek budżetowych tworzą Fundusz, bez względu na liczbę zatrudnianych pracowników - utworzenie Funduszu w sądzie powszechnym jest zatem obligatoryjne.

W ustawowym katalogu uprawnionych do świadczeń wskazanych art. 2 pkt 5 ustawy o ZFŚS znajdują się także emeryci i renciści – byli pracownicy i ich rodziny.

Zauważyć należy, że pragmatyki zawodowe niektórych grup pracowniczych odrębnie regulują zasady dokonywania odpisów na Fundusz. Odrębności takie przewidziano mianowicie dla nauczycieli szkół i placówek systemu oświaty oraz nauczycieli i innych pracowników szkół wyższych. Kwestie te regulują: ustawa z dnia 20 lipca 2018 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz.U. z 2024 r. poz. 1571 ze zm.) (art. 144) oraz ustawa z dnia 26 stycznia 1982 r. – Karta Nauczyciela (Dz.U. z 2024 r. poz. 986 ze zm.) (art. 53).

Ustawa ustrojowa – u.s.p., będąca pragmatyką zawodową sędziów (w tym sędziów w stanie spoczynku), nie reguluje w sposób odrębny zasad dokonywania odpisów na ZFŚS dla grupy zawodowej sędziów.

Z powyższego wynika wniosek, że racjonalny ustawodawca świadomie nie wprowadził do u.s.p. przepisów odrębnych w stosunku do art. 5 ustawy o ZFŚS.

Na potrzeby ustalenia wysokości odpisu na Fundusz sędziego w stanie spoczynku należy zatem traktować jak emeryta lub rencistę, a osobę uposażoną, o której mowa w art. 102 § 1 u.s.p. jak uprawnionego do renty rodzinnej.

Przyjąć zatem należy, że przy tworzeniu ZFŚS zarówno w stosunku do sędziów w stanie spoczynku, jak i osób uposażonych wymienionych w art. 102 §1 u.s.p. należy dokonywać naliczenia na zakładowy fundusz świadczeń socjalnych zgodnie z art. 5 ust. 5 ustawy o zakładowym funduszu świadczeń socjalnych, tj. dokonać zwiększenia Funduszu o 6,25 % przeciętnego wynagrodzenia miesięcznego, o którym mowa w art. 5 ust. 2 ustawy o ZFŚS.

Przedstawiając powyższe uprzejmie proszę o przekazanie niniejszego pisma sądom z obszaru podległej apelacji.

Z wyrazami szacunku
Arkadiusz Myrcha
Sekretarz Stanu
/podpisano elektronicznie/